

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ANKSTYVA, BET KAPRIZINGA VEISLĖ

Ablems šio straipsnio autorams yra tekę išsikalbėti su kitų rajonų skirtingų ūkių agronomais, senokai auginčiais kitus veisles miežius. Specialistai pasakoja atsitikimus apie jų pjūtį, nuostabiai sutampančius savo turinį.

„Prie baigiančio bręsti šešėlių miežių lauko diskutuoja kolūkiečiai pirmininkas, agronomas, brigadininkai. Pjauti šiandien ar palaukti rytdienos? Delsimo šalininkai tarp šimto šandžių varpų suranda tris puszales ir gincė ima viršų.

Rytojaus dieną kombainai nurėžia pirmąsias pradalgas. Byra po tris tonas iš hektaro. Viso kitos masės per dieną vyrai neįveikia. Naktį praplumpa lietus. Lyja kitą dieną, ir trečią dieną nėra giedros. Kai pagaliau kombainininkams orai vėl leidžia kirsti jautus, miežių šiaudus jie randa užlūžusius, varpas nutinkusius prie žemės. I bunkerius byra iš hektaro tik po keliolika centnerių.

Šią istoriją mes perpasakojome dar prieš pjūtį daugeliui anykštėnų, tapusių kitos auginimo entuziastais.

„Aušros“ kolūkiečiai vadovai nusprendė, jog geriau su kaprizingosios veislės javų pjūtim kiek paskubėti, negu ją uždelsti. Dabar šio kolūkiečio šešiame miežių grūdai sandėlyje spėjo jau išdžiūti ir netrukus sužinosime, koks jų daigumas. Tikimasi, jog sėklos kokybė bus normali. Jei dėl vienos kitos apyžalės varpos iš šimto grūdų penki nesudygtų, tai mažesnė bus bėda, negu dėl delsimo prarasti trečdali grūdų derliaus.

Penktadienį kitos miežių pjūtį pradėjo „Ateities“ kolūkiečiai. Kelių rajono ūkių agronomai buvo planavę pradėti šį darbą šeštadienį. Nebuvo prasmės raginti Cerniachovskio kolūkiečio specialistų: čia prieš kurį laiką kitos miežių žalumai nesiskyrė nuo Nadios, gerokai buvo pagulę. Sakoma, vėlokai pavykę jų sėklos įsivyti. Nors, kai pagalvojai, labai trokšdamas nusipirkti vertingos sėklos ir pradėjus tuo rūpintis viduržemį, nei nelabai apsigalvojus žmogus iki kovo pabaigos veikiausiai būtų su šiuo uždaviniu susidorojęs.

Kam ir auginti ankstyvą veislę, jei ją vėlai sėjame?

DAVUS STARTUI SIGNALĄ

Palydos į laukus — jaudinanti akimirka visiems žemdirbiams, o ypač tiems, kurių rankos valdys sudėtingą technikos kompleksą, skirtą javų derliui sudoroti. „Ateities“ kolūkiečio pirmininko pavaduotojas Vytautas Budreika, vyr. agronomas Antanas Skapas, vyr. inžinierius Algis Mackevičius, trumpai apžvelgė būsimą darbą rikiuotę, linki derliaus dorotojams kuo geriausias sėkmes.

Dar dvi tris valandas po palydų čia ruošėsi kombai-

nininkai išvykti į ankstyvųjų miežių lauką. Per tą laiką su kolūkiečių specialistais apsilankė derbuvėse, sandėliuose, linų džiovykloje. Daug čia pasidarbuota, bet ir spragų vienur kitur liks.

Kaip niekad, vėliai šiame Debeikių lankose buvo sužalusi žolė. Į daržines įvežta 2 kartus daugiau, negu pernai, šieno, ir mūsų lankymosi dieną mašinos, kupinos šieno ryšulių, tebevažiavo daržinių link. Žolės dorojimui kolūkiečiai įdėjo daug pastangų, ir lygiagrečiai organizuoti pasirošimą javų pjūtei buvo nelengva.

sureguliuoję. Netrukus į Henrikų Skujos vairuojamos mašinos kėbulą srove ima byrėti brandūs grūdai. Tuo tarpu į lauką atvairuoja kombainus Bronius Repėčka, Alvydas Zabarskas.

Iš bunkerio pildymo spartos sprendžiame, jog derlius neblogas. Bet viena kita varpa jau nulūžusi guli dirvoje, ir dalgiai prašliaužia virš jos. O dar būta ir šiame kolūkyje žmonių, norėjusių pūties pradžia atidėti šeštadieniui!

Tadien sutarėme, jog gal ir neverta į 40 ha miežių lauką nukreipti visus 18 kol-

APMĖSYMAI PO PJŪTIES STARTO

Ne ateities čia kalti, kad kai kurios detalės, reikalingos pjūties technikai suremontuoti, buvo gautos tik šią vasarą, nors apie jų trūkumą senokai buvo žinoma rajono „Žemūktechnikos“ susivienijimui. O dviejų chederio sraigčių, šešių akumuliatorių kolūkiečiai nesulaukė nuo rudens iki pat pirmosios pjūties dienos.

Lyg tyčia, pjūties išvakarėse praūžusi vėtra gerokai apdraskė Debeikių grūdų sandėlio stogą ir pridūrė kolūkiečiams papildomų rūpesčių.

Tvarkydami kombainus ir jų užnugarį, žmonės plūso, skubėjo, kaip kas įmanoma. Rodėsi, jei kiekvienam mechanizatoriui, šaltkalviui, elektrikui šiomis dienomis būtų atvykę į talką kita tiek tos pačios kvalifikacijos žmonių — tai net ir padvigubėjusiam kolūkiečių darbų būtų apskiai pakakę.

Tarp kita ko, prieš lankantis šiame kolūkyje, teko kalbėtis su Troškūnų antrosios KPTM direktoriumi Jonu Taurele. Jis paminėjo kontrastingus skaičius: į šią mokyklą įstoli pateikė pareiškimus 13 buvusių Anykščių III vidurinės mokyklos moksleivių, o iš Debeikių vidurinės mokyklos auklėtinių — vieno pareiškimo negauta. Sunkiau, negu kitur, šioje apylinkėje sekasi ugdyti jauną mechanizatorių pamainą.

Kolūkyje trys technikos kiemai. Vienur mechanizatoriui prisiėmė atsarginės detalės — lyg tyčia, jinai kitame kieme, be to, sandėlininkas ją išduos, tik tam ar kitam vadovui paliečius. Gesinėjai atvežti į vienerias dirbtuves, o jų reikia visų trijų sektorių kombainams.

Tokiomis sąlygomis ir su maniausias vadovas be dvidešimto ryšio darniai darbų rikiuoti neįstengs. Deia, nebūti radio ryšio aparatūra guli kolūkiečio kontoroje.

Atsargiai, susikaupęs varo pirmąją pradalgą kombainininkas Stasys Puodžiūnas. Nei jam, nei pernykščiam javų kirtėjui, lenktyniavimo nugalėtojui Pranui Mažvyliui, stabinti neįtenka vyrai savąją techniką kruopščiai

ūkio kombainų. Bet kai paliūjo ir šeštadienį, ir sekmadienį rytą, tur būt, visiems tapo aišku, kad giedrą dieną kitos miežių pjūtimui pravartu sutelkti visas kolūkyje turimas priemones. Nedideliam masyve (beje, ateinančiais metais kitos laukai ūkiuose praplatės iki 100 hektarų) gausus kombainininkų būrys darbo našumo rekordų nepasiekė, užtat pavykė su mažiausiais nuostoliais supilti į arodus visą brangią sėklą, tuo pačiu ir pjūties techniką išbandyti, prieš nukreipiant ją į pagrindinius javų masyvus.

ŠIAUDŲ NEBETEKS SKOLINTIS IS KAIMYNŲ

Silpniausia javų pjūtės grandis „Ateities“ kolūkyje pernai buvo šiaudų dorojimas.

Kolūkiečiai vyr. inžinierius mechanikas pradėjo ieškoti išeities, kaip šiame darbe bare pritaikyti našesnę techniką. Jis studijavo šios srities literatūrą, domėjosi kitų rajonų racionalizatorių patyrimu. Pagaliau nubraižė planą, kaip šią konstrukciją sudaryti pagal Antanas Banys bei šaltkalvis Vasilijus Čaikos sumontavo šį mechanizmą. Valdys jį mechanizatorius Kazys Sostakas, vairuojantis T-150K traktorių. Sprendžiant pagal panašius šakių naudojimo efektą kituose rajonuose, šis mechanizatorius per 3 valandas turėtų į stiklavietę privežti tiek šiaudų, kad jų kroveliams užtektų darbo visai dienai. Ateities čiai dar patobulino šio mechanizmo konstrukciją ta linkme, kad, įpervežant keliu iš vieno lauko į kitą, bus galima šakių dalis tam tikru būdu sukrauti ir susiaurinti ju plotį.

Išlirtas, anot vyr. inžinieriaus, reikėtu krauti du trečdalius kolūkiečio šiaudų. Tik apie trečdaliu jų pavysia supresuoti. Mat, stokojama kolūkyje mechanizatorių ir transporto, todėl presavimo grandis nebus labai pajėgi. Didžiausias krivis teks K-453 tipo presui, iš kurio rėliai į transporto priemones kraunami mechanizuotai.

Anykščiai
1981 m.
liepos
28 d.
Antradienis
Nr. 86 (4281)
Kaina 2 kap.

Žina nuo 1948 m.

Pirmuosius miežių šiaudus, nupjautus į pradalgas ant įsėlio, buvo numatyta presuoti. Kai giedrą šį darbą nesunku suorganizuoti. Bet jei užkluptų ilgesnės darganos, belaukdam giedros presavimui, negadinkime įsėlio. Vėčiau šiaudus surinkti smulkintuvu ir sukrauti į silosą ar šiaudainio tranšėją.

Zinoma, „Ateities“ kolūkiečio šiaudų dorojimo grandis — ne pavyzdys tiems ūkiams, kur technikos ir mechanizatorių turima daugiau ir todėl didžiąją dalį šiaudų galima įvežti į daržines, juos supresavus arba susmulkinus.

Svarbu, kad ateities čiai ieško išeities, kaip savo jėgomis laiku sudoroti šiaudus.

Jau iš anksto galima numatyti, kad kolūkiečiai įsigys rulinis presas šiam tikslui našiai nebus panaudotas. Kaip aiškina kolūkiečio specialistai, paleidus į darbą šį presą, tektų naudoti du krautuvus: vieną lauke, kitą — daržinėje. Abu krautuvus valdantys mechanizatoriai didžiąją dalį laiko stovintų tu. Kokių nors kitų būdų krauti didžiulius rulinus neįmanoma. Kolūkiečio vyr. inžinieriaus nuomone, būtų verta naudoti lauke ne vieną, o daugiau rulininių presų, kad krautuvai dirbtų pilnu apkrovimu.

Gal išeitis būtų rasla, naujos technikos eksploatavimui kooperavus dviejų ūkių jėgas?

KAD RAZIENOSE NELIKTŲ PIKTOLIŲ

Kur įsėlio nėra, tas raziėnas ateities čiai ruošiasi skusti lėkštiniiais skutikais. Skutimas verstuviniiais padargais, be abejo, būtų efektyvesnis, bet — lėtesnis. Bent pašariniams runkeliams, linams skirtose dirvose būtų gera panaudoti vasterąjį raziėnų skutimo būdą.

Siuo metu plačiabarių verstuvinių skutikų kolūkyje neįsigyta. Laikomasi nuomonės, jog negausus skutėjų būrys snės susidoroti su didžiule darbu apimtimi, tik naudodami lėkštes. Vis dėlto, tikėkimės, jog artimiausiais metais kolūkiečio mechanizatorių šeima naugsės, bus galima prafėsti ir raziėnų skutimo grandį. Tad ar nereikėtų užsisakyti ir verstuvinių skutikų?

ZINGSNIS Į PRIEKĮ

Dau rūpesčių, daug neišspręstų problemų „Ateities“ kolūkyje. Vis dėlto, negalima nenastebėti, jog palaipsniui reikalai šiame kolūkyje gerėja.

Anie ateities čiai pasiekimus šienapiūtėse jau rašyta. Javųpjūtė jie šiame pradėjo vienį pirmųjų rajone, nors

KRONIKŲ

● Pirmuosius tūkstančius indelių juodųjų serbentų uogienės iš šių metų derliaus išvirė Tauragės vaisių ir daržovių perdirbimo kombinatas. Naująjį sezoną pradėjo visi respublikos vaisių ir daržovių konservų fabrikai. Šiemet vartotojams jie numatė patiekti beveik 100 milijonų sutartinių indelių įvairiausių konservų — gerokai daugiau negu pernai.

● Rokiškio sūrių gamykloje baigiama montuoti nauja pramoninės pieno gamy-

bos atliekų — išrūgų ir pasukų perdirbimo linija. Respublikos įmonės jau perdirba apie 90 procentų pasukų. Pradėjus veikti naujoms pajėgumams Telšiuose. Alytuje, Mažeikiuose ir kitur, gerokai daugiau bus perdirbama ir lieso pieno.

● Išplėsti audinių asortimentą, pagerinti jų kokybę įgalina apdailos kompleksas, pradėjęs veikti Kauno „Drobės“ vilnos gamybiniame susivienijime. Jo pajėgumas — 8 milijonai kvadratinų metrų audinių per metus.

● Vilniaus gražų gamykloje paleistas galandymo automatu baras. Nedidindami darbininkų skaičiaus, per pirmąjį šių metų pusmėį vilniečiai pateikė 1,2 milijono gražų daugiau, negu per tą patį praėjusių metų laikotarpį. Kas antras gražtas žymimas kokybės penkiabliaunlu.

● Rokų keramikos gamyklos novatoriai sukonstravo garo katilą, kurio vamzdžiai įrengti produkcijos degimo krosnyje. Be papildomos šiluminės energijos dabar pašildomas vanduo, kuris keičia į darbininkų valgyklą, dušus, vaikų darželį, į gamyklos dirbančiųjų butus.

● Klaipėdos „Vėtrungės“ žvejų tarpreisinio poilsio namuose atidarytas žvejybos ir transporto laivų kapitono klubas. Čia įrengta originali kaitkompanija, poilsio kambarys, parodų salė. Sudaryta jūros veteranų taryba, kuri rūpinsis naujos kapitono pamainos ugdymo ir auklėjimo, kvalifikacijos kėlimo, laivų vadų ir jų šelmų buities bei poilsio klausimais.

(TASS-ELTA)

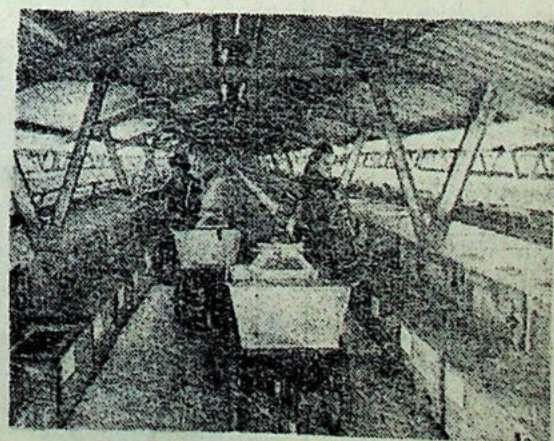
DARNIU RITMU

Graziais darbo laimėjimais savo profesinę šventę — Jūry ir upių laivyno darbuotojų dieną — kartu su kitais Lietuvos jūrų laivininkystės kolektyvais pasitiko ir šefuojamo motorlaivio „Vania Kovaliovas“ įgula, vadovaujama prityrusio kapitono V. Jurčiuko. Įgula nuo metų pradžios pervežė nemažą kiekį viršumplaninių krovinų ir, gerokai anksčiau numatyto laiko įvykdžiusi pusmečio planą, dabar žengia kitų kolektyvų avangarde. O tai užtikrina kuo palankiausias sąlygas pirmalaikiam penkmečio pirmųjų metų uždavinių įvykdymui ir viršijimui.

Kaip pažymėjo laivo kapitonas savo radiogramoje, aukštų gamybinių rezultatų

įgulai padėjo pasiekti tikslus idejinio-politinio darbo organizavimas, kuris daugiausia gula ant kapitono pirmojo padėjėjo pečių. Į pagalbą ateina partinės ir komjaunimo organizacijų nariai, laivo visuomenininkai. Laive reguliariai skaitomos paskaitos, rengiami pokalbiai, disputai aktualiais vadaus ir užsienio politikos klausimais, aptariami TSKP XXVI suvažiavimo nubrėžti uždaviniai. Tarp jūreivių organizuojamas socialistinis lenktyniavimas, reguliariai susumuojami ir šieninėje spaudoje paskelbiami rezultatai. Tai skatina pirmuojančius ir verčia pasitempti atsilekančius.

Arv. Macaitis

Panevėžio rajono „Tiesos“ kolūkiečio žvėrininkystės fermoje auginama apie tris tūkstančius audinių. Per trejus metus ferma gerokai išsiplėsi ir joje bus laikoma iki dešimties tūkstančių žvėrelių. Jau šį rudenį bus atsiųsta į poliarinių lupių.

NUOTRAUKOJE: žvėrelių auginimo M. Domarkienė ir A. Dimičiukienė maitina audines.
A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Komunistai javapjūtėje

Salies laukuose prasidėjo karštas darbmetis: keriama java.

Siemetinė javapjūtė, kaip rodo daugelis požymių, žada būti sudėtinga, sunki. Karšti orai dideliuose plotuose vienu metu subrandino derlių. O kai kur visiškai ne laiku pasimaišo lietūs. Tokiomis sąlygomis žemdirbiams reikia dirbti maksimaliai įtemptai, meistriškai, išradimui, nes praleidus geriausią laiką — prarasime daug derliaus.

Per karštus, sunkius darbymečius žemdirbiai visada lygiuojasi į komunistus. Komunistai moka sutelkti žmones, parodyti iniciatyvą, nepalūžta sudėtingoje situacijoje. Antai daugelyje Krymo rajonų, kur pats javapjūtės įkarštis, komunistų iniciatyva kombainininkai ir padėjėjai keičia vienas kitą kas keturios valandos. Pagal panašų valandinį grafiką dirba ir grūdus vežiojantys automašinių vairuotojai. Rezultatai puikūs: agregatai dirba po 20–22 valandas per parą, vienu kombainu nupjaunama iki 15–16 hektarų javų ir prikuliama po 70–80 tonų grūdų.

Derliaus nuėmimo darbuose paprastai dalyvauja tūkstančiai kaimo komunistų. Daugelis jų ateina iš kitų gamybos barų, sėdasi už kombaino arba traktoriaus vairo, veža grūdus arba prižiūri juos sandėliuose. Komunistai imasi vadovauti derliaus nuėmėjų grandims,

rodo darbštumo pavyzdį įvairiuose darbuose. Kubanės Timaševsko rajone, pavyzdžiui, sudaryta per 130 mechanizuotų grandžių ir daugumai jų vadovauja komunistai.

Per javapjūtę Kubanės kaimieji partijos komitetai brigadose, kūlimo aikštelėse ir elevatoriuose paprastai sudaro laikinas partines grupes. Jos suvaidina didelį vaidmenį gerindamos darbų organizavimą, ugdydamos žemdirbių kūrybinę iniciatyvą, užtikrindamos, kad masinis politinis darbas aprėptų kiekvieną žmogų, nuo kurio priklauso derliaus likimas, kad visi lygiuotųsi į pirmūnus, nebūtų apalaidumo, nusiramino, atsilikimo. Jos taip pat pasirūpina, kad derliaus nuėmėjams būtų sudarytos geros darbo ir buities sąlygos.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarime „Dėl papildomų priemonių derliaus nuėmimui, žemės ūkio

produktų bei pašarų paruošimui 1981 metais ir šėkinimui gyvulių žiemėjimui 1981–1982 metų laikotarpiui užtikrinti“ nubrėžta konkreti visų kaimo komunistų veiklos programa. Jų pareiga griežtai kontroliuoti visus javapjūtės barus. Pirmiausia — kaip paruošta ir dirba derliaus nuėmimo technika, kokia tvarka kūlimo aikštelėse ir grūdų sandėliuose.

Kaip ir ankstesniais metais, dauguma kolektyvų derliaus nuėmimo darbuose plačiai taiko lpatoviečių išmėgintą būdą. Ir, suprantama, daug dėl to laimi.

Didėja javapjūtės darbų įkarštis. Nuimant derlių nėra antraeilių rūpesčių. Salies žemdirbiai kupinai ryžto per kuo trumpiausią laiką ir be nuostolių nuimti gausų šiemetinį derlių, svariai prisidėti prie TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įvykdymo.

I. Fominas
(„Pravdos“ spaudo biuras — ELTA)

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Svarbiausia gyvenime — darbas

Kai patekėjusi rytmečio saulė jau pakyla virš horizonto, Jaros pakrantėje po vešią ganyklą pasklinda veislinių telyčių banda. Jų prižiūrėtojas Kazimieras Višumirskas ilgai jas stebi ir susimąsto. O susimąstyti yra apie ką. Jau 24 metai „Lenino keliu“ kolūkyje jis prižiūri veislines telyčias. Visa turima ūkio karvių banda, galima pasakyti, yra praėjusi per jo rankas. Dabar jau niekas nesuskaičiuos, kiek per savo darbo metus jis paruošė gerų pirmavėsių, kaip gerino kolūkio bandą. Apie jo darbo rezultatus tik labai geri atsiliepimai.

Ziūri į žmogų ir negali atsisėbėti, iš kur jame tiek valios, tiek meilės ir atsida-

vimo darbai. Nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro išties metus jis praleidžia prie savo globotinių, nes jaučia didelę atsakomybę ir pareigą už jam patikėtą darbą.

Rūpestis, ar prižiūrėti gyvuliai, meilė gamtai giliai įleido šaknis kaimo žemėje. Be kaimo, be žemės Kazimieras Višumirskas neįsivaizduoja ir gyvenimo. Tokie stiprūs ryšiai su žeme jį sieja nuo pat vaikystės dienų. Nors vaikystės prisiminimai yra gana skaudūs. Anksti neteko tėvo, anksti patyrė piemens dalia. Seimoje augo dar trys seserys. Sunkiausi darbai po tėvo mirties gulė ant jo pečių.

Smėlėta Pavarių kaimo žemė laimės neatnešė. Buvo

dienų, kai reikėjo galvoti ir apie duonos kąsnį. Pasiiekti aukštesnį mokslą — liko tik svajone.

Sunkūs pokario metai ir daug gyvenimo nesėkmių nepalaužė jo tvirtos valios, optimizmo. Kai darbe lieka laisvesnė valandėlė, Kazimieras skaito knygas. O kiek jų perskaityta — visų neišskaičiuoti.

Sunkios praeities nesinori prisiminti, tačiau šiandieninis gyvenimas, mylimas darbas Kazimierui Višumirskui yra lyg ir atpildas už ankstyvesnės gyvenimo nesėkmes. Šiandieniniu gyvenimu jis gali tik pasidžiaugti. „Lenino keliu“ kolūkyje pasistatė nuosavus namus. Esant reikalui, ar ištikus ne-

laimė, daug paramos ir šilumų žodžių susilaukia iš kolūkio valdybos, iš ūkio vadovo A. Slavensko.

Išauginta graži šeima. Keturi dukros išleistos į savarankišką gyvenimą. Dukra Rita irgi pamilo žemės ūkį. Baigusi žemės ūkio technikumą, įsidarbino „Ateities“ kolūkyje zootechnike-selektininke.

Kaip gera būna, kai į senelio namus suražiuoja dar ir penki anūkeliai. Kiek įspūdžių, pasakojimo ir kalbos su visais.

Iš Kazimiero Višumirsko daug kas gali pasimokyti darbštumo. Sąžiningam darbui skirti metai — pati gražiausia žmogaus gyvenimo prasmė.

V. Andriuskevičienė
Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės Anykščių filialo vyr. zootechnikė

Racionalizatorių indėlis

Neblogais darbo rezultatais užbaigė pirmųjų vienuoliktojo penkmečio metų pirmąjį pusmetį vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ kūrybinės minties darbuotojai — racionalizatoriai.

Jie pasiūlė 71 ir įdiegė į gamybą 69 racionalizatorių pasiūlymus, tame tarpe 2 išradimus. Aštuoniolikai į gamybą įdiegtų racionalizatorių pasiūlymų paskaičiuotas ekonominis efektas sudaro 51,5 tūkstančio rublių metinę ekonomiją.

Vyriausiojo energetiko komunisto V. Mikulėno, katilinės viršininko J. Alekno ir suvirintojo komunisto V. Asačio pateiktas ir į gamybą įdiegtas racionalizatorinis pasiūlymas „Kondensato grąžinimas iš mazuto ūkio į dearatorių“ duos 13.549 rublių metinės ekonomijos.

Vyno-kalvadoso cecho viršininko V. Lagūno, šaltkalvių-remontininko A. Paškevičiaus ir D. Talačkos racionalizatorinis pasiūlymas „Vynų išlaikymas po angliarūgšties pagalbę“ davė 11.820 rublių metinę ekonomiją. Per šių metų pirmąjį pusmetį geriausiu racionalizatoriumi su-

sivienijime pripažintas katilinės viršininkas, šios tarybos pirmininkas Jonas Alekna, kurio trims pasiūlymams, įdiegtiems į gamybą, paskaičiuota 4.516 rublių metinė ekonomija.

Geriausiu moterimi-racionalizatore pripažinta Ambraziškio filialo gamybos vedėja Vanda Radžiūnienė, pateikusi ir įdiegusi į gamybą tris racionalizatorinius pasiūlymus ir gavusi 4.216 rublių metinę ekonomiją.

Geriausios kūrybinės brigados vadas pripažintas katilinės viršininkas V. Lagūnas, šaltkalviai-remontininkai A. Paškevičius ir D. Talačka. Šių vyrų pateikti ir į gamybą įdiegti racionalizatoriniai pasiūlymai duos 23.236 rublių metinį ekonominį efektą.

Antroje vietoje taros paruošimo gamybai cecho viršininko J. Jakimovo, šaltkalvio-remontininko V. Prusakovo kūrybinė brigada, davusi 6.142 rublių metinę ekonomiją.

B. Milaševičius

Priešakinėse gyvenimo pozicijose

Gyvas ir jaudrus revoliucinio judėjimo dalyvis Bronius Elnoris ir šandien priešakinėse gyvenimo pozicijose. Siemet jam sukako septyniasdešimt vieneri, o jis vienas aktyviausių Troškūnų miesto Liaudies deputatų tarybos deputatas, vadovaujantis keletoms tarybos komisijoms, pavaduojantis vykdomojo komiteto pirmininką, aktyviai dalyvaujantis liaudies draugovės veikloje.

TSKP narys nuo 1937-ųjų, pagrindininkas, pasilovul bendrauja su Troškūnų jaunimu. Jis dažnas svečias miestelio vidurinėje bei KPTM Nr. 2 mokyklose, kviečiamas į susitikimus, išleistas. Jaurimui jis pasakoja, kokia kalna iškovota šiuos šiandien, skiepia meilę tarybinei tėvynei.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje: Bronius Elnoris Troškūnų vidurinės mokyklos moksleivių tarpe

...Altajaus krašte baigėsi patikrinimas, kaip paruošti elevatoriai ir grūdų priėmimo punktai. Per parą į arodus čia galima supilti maždaug 200 tūkstančių tonų grūdų.

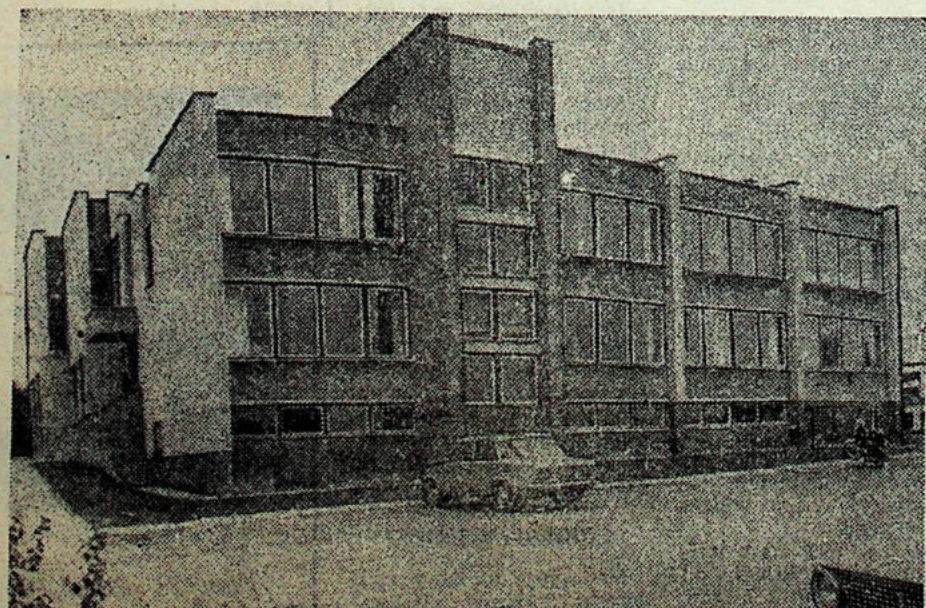
...Svariomis varpomis subangavo javų laukus, apsėtas tritikale, kurią profesorius A. Sulyndinas išvedė Ukrainos V. Jurjevo augalininkystės, selekcijos ir genetikos mokslinio tyrimo institute iš trijų veislių žemkenčių javų: kietųjų ir paprastųjų kviečių bei rugių. Tikimasi vidutiniškai prikultti maždaug 50 centnerių grūdų iš hektaro. Šiais metais įvairiomis tritikalės veislėmis šalyje buvo apsesta daugiau kaip 200 tūkstančių hektarų.

...Moldavijos ūkiuose po nuimtų javų mechanizatoriai sėja kukurūzus, Sudano žolę, soją, prosą. Šiais metais planuojama pakartotinai apsesti 80 tūkstančių hektarų — beveik trigubai daugiau negu pernai. Tai suteiks galimybę papildomai gauti maždaug milijoną tonų žaliosios masės.

(TASS-ELTA)

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1981. VII. 28

Šį pavasarį atšventė įkurtuves Melioracijos statybos montavimo valdybos administracijos darbuotojai. Apie naująjį pastatą žaliuoja veja, pasodinta medelių, rožių. Stiekiama, kad jauku būtų ne tik šviesiuose, erdviuose kabinetuose, bet kad kiekvieną atvykusį maloniai nuteiktų ir aplinka.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje: naujasis melioratorių administracinis pastatas.

NE VIEN DUONA ŽMOGUS SOTUS

Vasara — vienienis įtempo darbo, kitiems atostogų, poilsio metas. Bet kiekvienam ji trumpa ir įspūdinga tarsi šventė, kurios aidą ilgai dar nešamės širdy.

Ne visiems lemta keliauti. Kitiems džiaugiasi diena, kurią gyvena, saule ir vėju, gražėjančiomis miesto gatvėmis, daugiabalse miško kalba ir paslaptinė dirdybe, turtingais laukais ir žieduotomis kvepiančiomis palaukėmis. O vis dėlto taip dažnai stabteli ties miesto skelbimų lenta. Tikiesi kažko naujo: spektaklio, koncerto ar panašios šventės. Deja, rūmai gražūs, bet nebylūs.

Ir štai visai netikėtai esi kviečiamas į Kultūros rūmus, kur lankytojų laukia gėlės ir poezija. Gėlių parodos Anykščiūose — ne naujiena. Bet poezija kartu — tai naujovė. O kiekviena naujovė patraukia, imponuoja. Įeini ir nustebęs skaitai:

„Nuskinsiu tau gražiausią
gėlę,
Lengviausio aromato žiedą...“
(F. Kirša)

Viską norisi aprėpti, suvokti, išsinešti savoje širdy. Eini iš eilės nuo puokštės prie puokštės neskubėdamas, apmąstydamas gėlių ir posmų prasmę, jų vidinį ryšį. Ir štai reikšmingai rymo „Šiuolaikinė malda“ — rečiausių laiko gėlių puokštė, kurios esmė atsiskleidžia poeto V.

Rudoko eilėse: „Palik mums šventą tylą po darbų...“. Atsirandai tai, ko ieškojai. O toliau stebėkis ir gėlių puokštėmis ir gėlininkų sumanumu, jas sudarant ir pritaikant poetų posmus. Kiek daug aprėpta! Gėlėmis pažymėta daugelio mūsų poetų gimimo sukaktys. Čia persipina ir šiuolaikiniai motyvai: gėlės žemdirbiams, miškininkams, medicinos seserims, pirmajai mokytojai, gimtinei, šventajai.

Išraiškinga puokštė Emilijai Pliaterytei, 1831 m. sukilimo vadei: raudonžiedžių amarilių kompozicija su aukštastiebiais smailiais lapais nejučiomis asocijuojasi su kardo ir kraujo vizija. Puokštei paskirta antroji vieta. Jos autorė — Elena Snolienė. Antroji vieta ir Jonui Juodeliui už puokštę „Gimtinei“, kur pušies šakelės prieglobstyje puikuoja rožių aksomas ir taip tinkantys R. Vanago posmai:

Kol pušys ošia, tol gimtinė
Zaliuos gražiai ir išdidžiai
Ir bus jos vardas pirmutinis
Tas mielas žodis — Anykš-
čiai.

Įspūdingiausią puokštę paruošė Aldona Juodelytė, VVU biologijos fakulteto studentė, A. Vienuolio „Paskenduolės“ motyvais. Tamsiai mėlynos stambiažiedės raganės prigludusios prie vandens, aukštai iškilusi raudona rozė — Veronikos meilės simbolis, — čia pat, vandenyje, su-

trauktas rožančius (beje, galėjo būti simboliškas), šalia — charakteringa citata iš kūrinių. Dramatiška nuotai-ka. Neveltui puokštei paskirta pirmoji vieta. Trečioji vieta atiteko Stasei Katuokienei už puokštę „Mano gimtinei“ — ežero nendrių — „vilky uodegų“ ir darželio raganių įdomus derinys.

Gerą įspūdį paliko kiekviena puokštė, ypač „Motinai“, „Vaikystės diena“, „Pasakų ugnelė“.

Gausu puokščių — gausu poetų. Greta tarybinių poetų eilių čia sutinki jau primirštus Antano Vienažindžio, Petro Vaičiūno, Fausto Kiršos jaudinančius posmus. Gėlių paroda, įprasminant poezijos, liko kaip dviguba šventė. Buvo malonu stebėti, kaip domėjosi parodos eksponatais ekskursantų delegacija iš saulėtosios Armėnijos, poilsiautojai bei vietiniai gyventojai. Deja, tarp lankytojų pasigendi vaikų, jaunimo. O kaip norėtusi, kad atžalos veržtųsi į šviesą, į grožį, ieškotų dvasinio peno mene, plėstų interesų ratą. Tai nuo jų priklausys, kad neaplenktų Anykščių gastroliuojantys teatrai bei kiti meno kolektyvai, kad renginių metu nebūtų pustuštė Kultūros rūmų salė, o tuo pačiu priltų šurmulyje centro alinėje, „Apykelyje“, „Vėjelyje“ ir jų pašlaitėse.

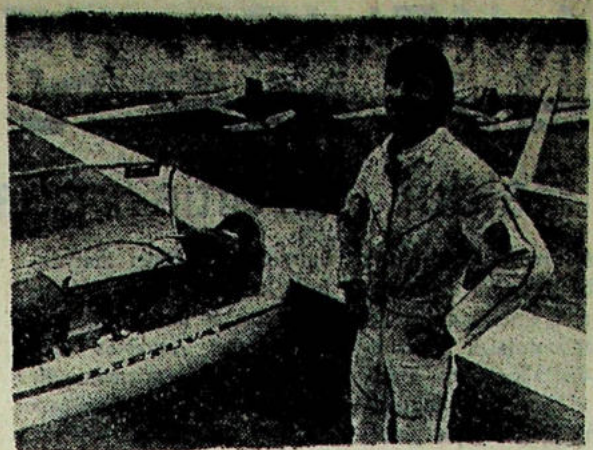
Matyt, ir dabar reikia dažnesnių gerų renginių.

D. Baltrušienė

Sportininkai pamėgo Prienų eksperimentinės sportinės aviacijos gamyklos sklandytuvus. Jie pasižymi puikiomis aerodinaminėmis savybėmis, greitai, patogūs valdyti. Prienuose sukurtas pirmasis šalies sklandytuvas iš plastmasės su stiklo audinio priemaša. Sklandytuvais „Lietuva“ pasiekta naujų respublikos ir šalies rekordų.

LAK-12 — jau šeštas lietuviško sklandytuvo modelis. Jis grakštesnis už savo pirmtakus, ištaigingesnis ir erdvesnis pilotų kabiną. LAK-12 galima pasiekti 250 kilometrų per valandą greitį.

NUOTRAUKIOJE: praejusiu metų šalies čempionato sidabro prizininkas, Prienų gamyklos lakūnas bandytojas V. Sa-

pionato sidabro prizininkas, Prienų gamyklos lakūnas bandytojas V. Sa-

bachis ruošiasi skristi su LAK-12. A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

STEBUKLAI IR JŲ KARTŲ VAISIAI

Laikraščių redakcijos dažnai gauna laiškus, kurių autoriai prašo papasakoti apie tarjamias medicinos sensacijas, įvairius „stebukladarius“, neva išgydancius žmones nuo įvairių sunkių ligų.

Ypatingai pavojingas tikėjimas „stebukladariais“ yra onkologiniams ligoniams, nors kaip tik čia šarlatanizmas ir randa pačią palankiausią dirvą. Apie mūsų amžiaus „stebukladarius“ ir liūdnas jų gydymo pasekmes mes paprasčiausiai papasakoti Onkologijos mokslinio tyrimo instituto direktoriaus pavaduotoją, medicinos mokslų kandidatą Joną SABONĮ.

— Vėžio kilmės problema dar nėra išspręsta ir dar nėra visagalinio vaisto, kurio taip laukia žmonės. Todėl neretai patikima bet kokia naujiena, tariamu sensacingu laimėjimu gydant piktybinius navikus ir kitas labai sunkias ligas. „Vaistai nuo vėžio“ paprastai ir sukelia daugiausia triukšmo.

Tačiau įdomiausia yra tai, jog tokių tariamų vaistų išradėjais dažniausiai būna žmonės, neturintys nieko bendra su medicina. Nejaugi mūsų laikais — mokslinės techninės revoliucijos ir griežtos specializacijos laikais — efektyvias gydymo priemones gali sukurti žmonės, neturintys specialaus pasirengimo?

Bet kurioje srityje norint ką nors reikšmingo pasiekti, būtina turėti tvirtus profesinius pamatus. Tai, atrodo, jokių abejonių nekeliantis teiginys. O vis dėl to! Suteikime žodį faktams. Ne taip seniai vairuotojas G. buvo plačiai išgarsėjęs ne savo automobilistiniais sugebėjimais, o... „originaliu metodu gydyti vėžį“. Koval prieš piktybinius navikus jis pasitelkė bulvės spalvos drebulės žievės antpilą. Vairuotojui išgarsėti padėjo medikų diagnostinė klaida. 26 metų vyrui, operuotam dėl skrandžio opos, pagal ląstelių ty-

rimus buvo nustatytas vėžys su metastazėmis limfmazgliuose. Ligonis po operacijos gydėsi G. antpilu ir po 2 metų pasveiko. Šį atvejį tyrusi speciali TSRS Sveikatos apsaugos ministerijos komisija konstatavo, kad čia būta ne vėžio metastazių, o visai kitos limfmazgių ligos.

Dabar labai daug kalbama apie tai, esą, visas ligas galima išgydyti biologiniu lauku, kuris gydymo seanso metu nėra iš vieno žmogaus perduodamas kitam. Biologiko poveikyje, pavyzdžiui, per 15 minučių galima „išdžiovinti“ negyjančias trofines žaizdas, o dar per 5 minutes padengti jas oda. Tačiau speciali komisija nieko panašaus nenustatė. Priešingai, tiriant šį „metodą“ buvo surastas žmogus, sergantis liežuvio vėžiu. Atsisakęs medicinos pagalbos, jis gydėsi biologiku. Ligą labai užleido, ir, kai susitiko su gydytojais, jo gyvybei jau grėsė pavojus.

Kaip rodo įvairių komisių išvados, „stebuklingų“ vaistų išradimais neretai užsilima psichiškai nesveikam asmeniui, fanatikui. Tas fanatiškas įtikėjimas savo „išradimu“ kaip tik ir yra labai pavojingas — jis atitolina ligonius nuo medicinos. Įtikinamų pavyzdžių, kaip, ieškodami „stebukladarių“, ligoniniai labai komplikuoja savo būklę, turi klekvenas mūsų Onkologijos Instituto bei jo klinikų gydytojas. Štai jauna moteris iš Panevėžio atvyko į mūsų kliniką su užleistu krūties vėžiu. Sakė, kad gydėsi patl, kompresais, kaimynės patarimu. Ir tik tada, kai prasidėjo nesusitardomas kraujavimas, kreipėsi į gydytoją. Ligonė skubiai buvo suteikta pagalba — chirurginis, medikamentinis ir spindulinis gydymas. Šį kartą — pavyko. Ligonė išgelbėta — gyvena, dirba. Bet kaip sunku būna žiūrėti į akis žmogui, kai mes jau nebegalim niekuo jam padėti, kadangi brangus jo laikas jau būna iššvaistytas vizitams pas šarlatanus, ir ilga beviltiška toli pažengusi.

Kalbėjosi V. Petrauskaitė (ELTA)

IŠ TEISMO SALES

Grobstytojas už grotų

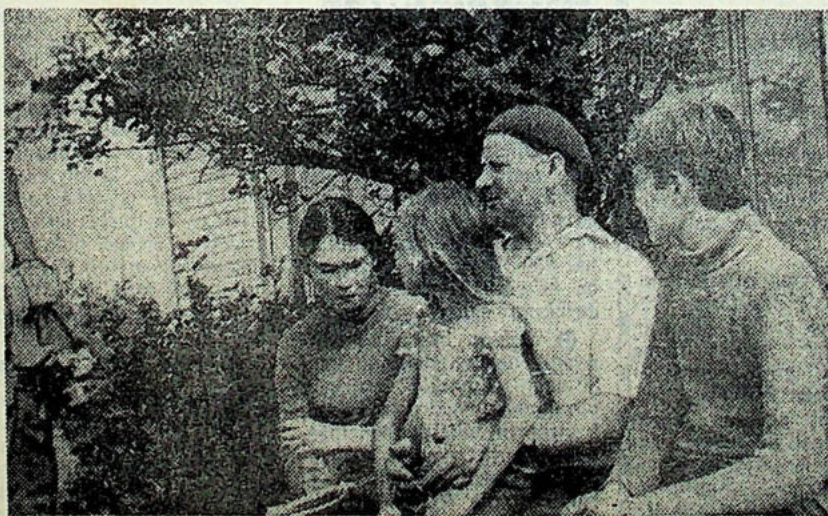
Nepasizymėjo Vladas Siaučiušas darbštumu ir pareiškumu. Darbo metu mėgdavo išlenkti stiklėlį, kartais dirbdavo atžagariomis rankomis. Už nedrausmingumą ir pravaikštas buvo svarstytas kolūkio valdybos ir draugiško teismo posėdžiuose, ne kartą įspėtas vadovaujančių kolūkio darbuotojų. Prieš kurį laiką iš „Gintaro“ kolūkio jis buvo išvykęs laimės, ieškoti kitur, tačiau, įsitikinęs, kad visur duoną reikia užsidirbti pareiškimai ir nelengvai, vėl grįžo atgal, pasižadėjęs dirbti dorai ir sąžiningai.

Laukdamas teismo už minėtą nusikaltimą V. Siaučiušas dirbo sąžiningai, vykdė visus ūkio vadovaujančių darbuotojų ir žemės ūkio specialistų nurodymus. Todėl norisi tikėti, kad Vladas, grįžęs iš įkalinimo vietos, padarys reikiamas išvadas, bus doras ir pareiškingas žmogus.

Įdomu, kaip šiandieną jaučiasi tie, kurie darbo metu su Vladu Siaučiušu gerė, pirkė iš jo vogtus miltus. Juk jį Vladas Siaučiušas nusikaltimo bendrininkai.

K. Vytaitis

PRASMINGOS MOKSLEIVIŲ DIENOS

„Lenino keliu“ kolūkyje prasmingai savo dienas keletą savaitę leido Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleiviai — darbo ir poilsio stovyklos „Atžalynas“ nariai. Per dvi pamalnas moksleiviai nuosėdžiai talkininkavo žemdirbiams, turinčiam savo laisvalaikį, rinko kraštotyrinę medžiagą apie rašytoją Juozą Tumą-Vaižgantą, pirmuosius kolūkiečius, darbo veteranus. Pedagogų P. Zukaltės, J. Juknevičiaus, A. Mieželio, A. Daugilytės, „Lenino keliu“ kolūkio vadovų, visuomeninių organizacijų suteiktų bendrų pastangų dėka moksleiviai šauniai padirbėjo, gerai patirė, pamatė daug naujo ir įdomaus.

NUOTRAUKIOJE: biliūniečiai moksleiviai, kartu su mokytoju J. Juknevičiumi rinkdami medžiagą apie rašytoją J. Tumą-Vaižgantą užsuko pas Rokišio rajono „Gegužės Pirmosios“ kolūkio gyventoją Praną Kepelą, kurio tėvas pirkęs rašytojo tėvų namą.

Vyt. Bagdono tekstas ir nuotrauka

KELIAI. MAŠINOS ŽMONĖS

Reidui „Greitis“ pasibaigus

Baigėsi reidas „Greitis“. Jo metu neblogai padirbėjo VRS valstybinės autoinspekcijos darbuotojai ir jų visuomeniniai talkininkai. Pasidarbavo taip pat daugelis Automobilių draugijos pirmųjų organizacijų, kai kurių ūkių ir organizacijų eismo saugumo komisijos. Todėl šio reido metu dėl greičio viršijimo buvo, palyginti, nedaug eismo nelaimių. Faktas, kad per dvidešimt dienų buvo išaiškinti tik 29 viršiję leistiną greitį eismo taisyklių pažeidėjai, rodo, kad reido metu eismo drausmė keliuose, jau bent važiuojamo greičio pasirinkimo požiūriu, sustiprėjo.

Tačiau pavojingų situacijų, kai dėl skubėjimo sudaromas pavojus saugiam eismui, dar apstu. Antai, prieš platina mą tilita per Anykštos upę Anykščių mieste dažnai trumpam pristabdomas eismas. Sustojusių transporto priemonių eilutė bemažant nusitęsė iki Anykštos parduotuvės ar net toliau miestą pusėn. Ir atsiranda vairuotojų, kurie tarsi visus pragudrausią, pažeisdami eismo taisyklių reikalavimus, prasmuksią per tiltą pirmieji. Vienas tokių yra ir Anykščių statybinų medžiagų kombinato automobilio 07-28 LLN

vairuotojas. Aiškiai matydamas, kad eismas laikinai sustabdytas ir laukiančių praleidimo per Anykštos upę tiltą transporto priemonių eilutė jau siekia Anykštos parduotuvę, jis „narsiai“ išlėkė į priešingą eismo juostą, bandė rasti pakankamą intervalą tarp stovinčių automobilių, o kai jo nerado, paleido automobilį atbuline eiga, nepažiūrėjęs, ar kelias laisvas, taigi, pažeisdamas eismo taisyklių 11.8 punkto reikalavimus. Ir vos neužvažiojo ant motociklo. Tik dėl to, kad motociklininkas laiku pastebėjo pavojų ir laiku atsisitraukė, buvo išvengta eismo nelaimės.

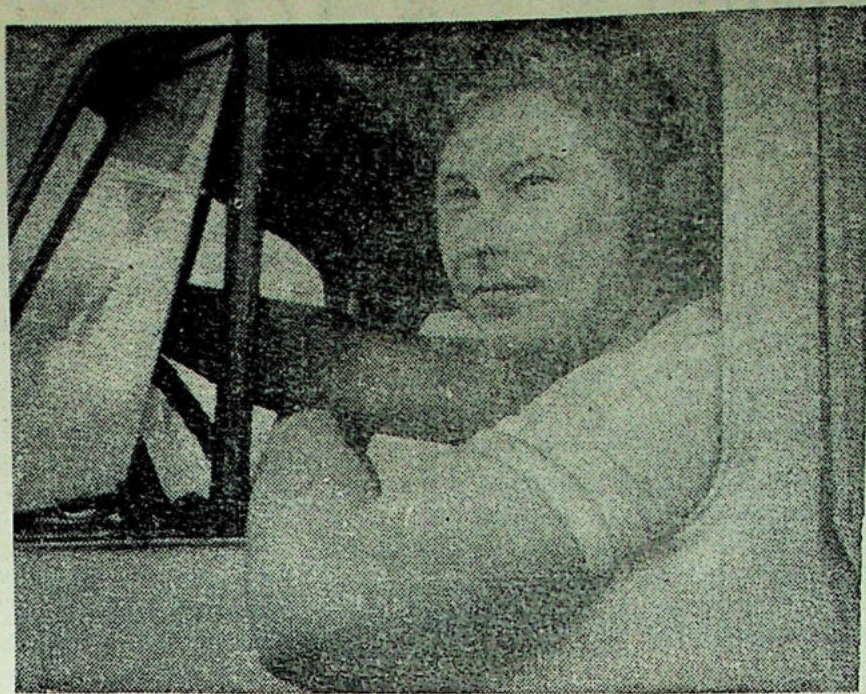
Kartais netgi važiuojant palyginti nedideliu greičiu, jei tik nesilaikysime deramos distancijos, galima tapti avarijos kaltininku. Tas ypač pavojinga mieste prieš pėsčiųjų perėjas. Kad tai tiesa, rodo įvykis Anykščių mieste ties universaline parduotuve. Biliūno gatvė tilto link važiuoja VAZ-as. Jam pridurmul, sekdamas minėtą automobilį, maždaug 3 m. atstumu, važiuoja pagyvenęs motociklininkas. Priartėjęs prie pėsčiųjų perėjos, pasirodė, kad ją eina pėstieji. VAZ-o vairuotojas švelniai sustabdė savo transporto priemonę, o

motociklininkas bandė laiku sustabdyti, bet nespėjo ir atsitrenkė į automobilio bampę. Kadangi greičiai buvo, palyginti, nedideli, be jo, VAZ-o bampėris gumuotas, nemalonių pasekmių, atrodo, buvo išvengta ir nemokėjęs pasirinkti saugaus intervalo motociklininkas atsipirko lengvu išgąsčiu. Na, o kas būtų buvę, jei ir motociklui iš paskos važiuojęs sunkvežimis su priekaba nebūtų laikis reikiamo intervalo ir nebūtų laiku sustojęs?

Pavojus kelyje tyko visų, kas ignoruoja bet kokius, atrodytų, netgi neįžymius eismo taisyklių reikalavimus. Ir todėl vairuodami transporto priemones, visi turime būti atidūs ir susikaupę.

A. Puzinas,
D. Aleksaitis,
P. Saltis

SĖKMĖS, PETRAI!..

Taip ne kartą darbo draugai padėjo į tolimus reisus Petrą Jasaitį — „Lenino keliu“ kolūkio vairuotoją. Jau nebe pirmus metus komjaunuolis Petras Jasaitis valdavo automašiną. Ir ko tikėtai jam nelenka važioti: ir kombinuotus pašarus, ir statybines medžiagas, ir įvairius įrengimus. Visuomet Petras rūpestingai prižiūri automašiną, stengiasi dirbti tik gerai ir labai gerai. Pirmos klasės vairuotojas P. Jasaitis — daugkartinis socialistinio lenktyniavimo jaunimo tarpe nugalėtojas, jam ne kartą buvo suteiktas geriausio ūkio jaunojo gamybininko vardas.

Vyt. Bagdono nuotr.

Pasikeitė numerinių ženklų kainos

Nuo 1981 metų birželio 24 dienos respublikoje įsigaliojo naujos transporto priemonių valstybinės registracijos numerinių ženklų kainos. Dabar numeriniai ženklai automobiliams kainuoja 12 rub., motociklams — 10 rub., mopedams — 5 rub. Pamelus valstybinės registracijos numerinius ženklus, už naujai išduodamus teks mokėti dvigubai, t. y. už numerinius ženklus automobiliams — 30 rub., motociklui — 20 rub. ir t. t.

Invalidai, gavę automobilius ar motovežimėlius nemokamai arba lengvatinėmis kainomis, nuo mokesčio už valstybinės registracijos nu-

merinius ženklus atleidžiami. Registruojant naujas transporto priemones, reikia nepamiršti sumokėti ir techninio paso kainą. Jei registruojama transporto priemonė yra valstybinės įstaigos ar organizacijos, ūkio, kooperatinės nuosavybės, už techninį pasą mokama 1 rub. Jei transporto priemonė yra asmeninėje nuosavybėje, už techninį pasą automobiliui mokama 10 rub., o motociklui — 5 rub.

Be to, registruojant transporto priemones, esančias asmeninėje nuosavybėje, reikia nepamiršti sumokėti ir transporto priemonių savininkų mokesčio.

A. Puzinas,
D. Aleksaitis

Redaktorius pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Utenos medicinos mokykla priima moksleives, baigusias vidurinę mokyklą, į dieninio skyriaus medicinos sesers specialybę. Pareiškimai priimami nuo birželio mėn. 1 d. iki rugpjūčio 14 d. Stojantieji egzaminai ir konsultacijos vyks nuo rugpjūčio 14 dienos iki rugpjūčio 24 dienos. Be to, bus priimamos moksleivės eksperimento tvarka: stojamųjų egzaminų laikyti nereikės, jei vidurinio mokslo baigimo atestata nėra trejetų. Stojančios pristato šiuos dokumentus: brandos atestatą, 3 foto nuotraukas (3x4), medicininę pažymą (f. 286), dirbančios — darbo knygelės išrašą, charakteristiką. Su savimi turėti pasą. Smulkesnė informacija teikiama mokykloje darbo dienomis nuo 9 iki 18 val. Mokyklos adresas: Utena, Stoties g-vė 10, telefonas 5-11-75, 5-11-09. Direktorius

VALEI KEPALIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamo nuosirdžią užuojautą.
„Atėties“ kolūkio buhalterijos darbuotojai

VALEI KEPALIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, reiškiamo nuosirdžią užuojautą.
„Atėties“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Nuosirdžiai užjaučiame ALGI TAMOSIONĄ, mirus mylimai mamytei.
M. Melnikaitės kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

ONUTEI PESLIAKIENEI
Tegu nuosirdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei.
Kaimynai

NIJOLEI KASTECKIENEI ir vaikams
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai vyruvi ir tėveliui EDMUNDUI.
BGAK Svėdasų paviljono darbuotojai

DAIVAI ir IRMANTUI RAKAUSKAMS
Reiškiamo nuosirdžią užuojautą dėl mylimo broliuko GINTARO mirties.
Anykščių 2-os vidurinės mokyklos VIIb ir VIIb klasių mokiniai ir auklėtojos

Nuosirdžiai užjaučiame NIJOLĘ KASTECKIENĘ, mirus vyruvi mirus.
BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija

ONAI PESLIAKIENEI
Dėl mylimos motinos mirties reiškiamo nuosirdžią užuojautą.
BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija

Dėl brangaus žmogaus — mamytės mirties nuosirdžiai užjaučiame ONUTĘ PESLIAKIENĘ.
BGAK siuvyklos darbuotojų kolektyvas

Broliui mirus, nuosirdžiai užjaučiame PAULINĄ ZLATKIENĘ.
Vyno pramonės gamybinio susivienimo „Anykščių vynos“ vyno kupazavimo-išlaikymo baro darbuotojai

„MANO TEVAS — IDEALISTAS“

„Skubėkite daryti gera“ — šis iš seno žinomas posakis pastaruoju metu vis dažniau ir dažniau skamba iš ekrano. Kinas, mažiau vietos skirdamas dalykiškam herojui, savo objektu pasirinko gerą žmogų, toli gražu ne visuomet turintį sėkmę gyvenime, kartais neįprastą ir naivų, tačiau ne mažiau būtiną mūsų gyvenime, negu jo dalykiškas giminaitis. Kaip tik toks ir yra režisieriaus Vladimiro Bortko filmo „Mano tėvas — idealistas“ pagrindinis herojus, nejaunas muzikinės komedijos teatro aktorius Sergejus Petrovas, kuris rašo operetę „Skubėkite daryti gera“.

Žiūrovai pamatys tik vieną, tačiau labai reikšmingą Sergejaus Petrovo gyvenimo dieną. Tai buvo diena, kai jo jauna žmona Aliona turi gimdyti, tačiau Petrovas turi daugybę neatidėliotinų reikalų ir priverstas prašyti savo sūnų pasirūpinti Aliona. Bet sūnus reikalų turi ne mažiau nei tėvas. Sūnus yra gydytojas, jis nuosirdžiai at-

sidavęs savo darbui, pasiryžęs eikvoti jėgas ir laiką pašalinams žmonėms, o tėvo blaškymasis labai jį nervuoja. Ironiškas, blaiviai galvojančias Borisas labai sunkiai sugyvena su savo tėvu — neįprastu, svajotoju ir idealistu. Tačiau vystantis filmo veiksmui, žiūrovas ima suprasti, kad iš pirmo žvilgsnio keistokas Sergejus Petrovas tampa patalpinamas mūsų gyvenimui, kaip ir jo dalykiškas, nūdienis sūnus, kaip būtinas aplinkiniams jo gerumas ir nesavanaudiškas rūpestis. Mes suirantame, kad už ironiško anihidinio „idealistas“ sleniasi loke pūkūs bruožai, kaip gerumas, taktiškumas, dėmesys žmonėms, iausmu ir minčių tyrumas, tikras dvasinis kilnumas.

Tikslus, smailščius dialogus, gyvus charakterius įkūnijo ekrane puikūs aktoriai. Ir pirmuoju smuiku šiame ansamblyje groja pagrindinio vaidmens atlikėjas Vladislavas Strzelčikas, kurio vaidybą pasižymi nenaprastai plačiu išraiškos priemonių diapazonu. Santūriai, tiksliai ir ironiškai Borisą rolę sukūrė Jurijus Boratovičius. Alionos rolę sukūrė populiari aktorė Natalija Varlej.

St. Jasiulionienė
Kinų direkcijos redaktorė

UŽSIENYJE

© Nedarbo didėjimas Didžiojoje Britanijoje įgavo nacionalinės nelaimės pobūdį. Oficialiais duomenimis, šiuo metu negali naudotis viena iš pagrindinių žmogaus teisių — teise į darbą — daugiau kaip 2 milijonai 850 tūkstančių anglių arba beveik 12 procentų visų darbingų šalies gyventojų.

© Tokios infliacijos Kanadoje nebuvo daugiau kaip 30 metų. Smarkiai brangsta pirmiausia maisto produktai, transporto bilietai, benzinai, didėja butų nuomos mokesčiai. Pavyzdžiui, benzinai dabar kainuoja 43, o daržovės — 37,6 procento brangiau, negu prieš metus. Statistikos biuro duomenimis, birželio mėnesį kainos šalyje, palyginti su atitinkamu praėjusių metų mėnesiu vidutiniškai padidėjo 12,8 procento.

234930 Anykščiai. Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74 red pavaduotojo 5-18-46, kelimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.
«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevežio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pavados“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1134